

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: V. Muntean
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Cernat, A. Nogai, V. Brașoveanu

Dosarul nr. 3ra-17/17

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de executorul
judecătoresc Boțan George împotriva Colegiului disciplinar al executorilor
judecătorești pe lângă Ministerul Justiției cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Ministerul Justiției și a fost menținută hotărîrea
Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 februarie 2016,

c o n s t a t ă

La 02 noiembrie 2015, executorul judecătoresc George Boțan prin intermediul
avocatului Brânză Victor (mandat nr. 0826420) a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești pe lângă
Ministerul Justiției cu privire la anularea ca ilegală a deciziei Colegiului disciplinar
al executorilor judecătorești din 02.07.2015 privind aplicarea sancțiunii disciplinare
sub formă de amendă în mărime de 6 000 lei executorului judecătoresc Boțan
George pentru comiterea abaterii disciplinare.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat faptul că, prin decizia Colegiului
disciplinar al executorilor judecătorești din 02.07.2015 a fost admisă solicitarea d-nei
Galear Nina privind atragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc
Boțan George, fiindu-i aplicată pentru comiterea abaterii disciplinare prevăzută de
art. 21 alin. (2) lit. c) și d) al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din
17.06.2010 sancțiunea disciplinară - amendă în mărime de 6 000 lei.

Invocă că, decizia contestată a primit-o prin poștă la 01.10.2015 și conform
deciziei pronunțate, temei de aplicare a sancțiunii disciplinare a servit faptul
tergiversării sistematice și neglijente în efectuarea lucrărilor legate de procedura de
executare, iar de drept a constituit prevederile art. 21 alin. (2) lit. c) și d) din Legea
privind executorii judecătorești.

Mai indică că, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești si-a depășit competențele acordate prin lege și regulamentul de activitate, examinând o solicitare ce ține de competența instanței de judecată și altor organe sau instituții, or în cadrul examinării procedurii disciplinare Colegiul, neîntemeiat își atribuie funcțiile instanței de judecată de a constata neexecutarea unei hotărâri judecătorești și abuziv a stabilit legătura causală între acțiunile executorilor și neexecutarea documentului executoriu.

Consideră că, abaterile disciplinare pe care le indică Colegiul ca fiind constatate nu sunt confirmate în decizia sa.

Astfel, menționează că, Colegiul face referire la art. 21 alin. (2) lit. c) din Legea privind executorii judecătorești, care menționează ca temei de aplicare a sancțiunii disciplinare: săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri, nemotivând și neindicând care sunt faptele executorului ce aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri. Și la art. 21 alin. (2) lit. d) din Legea privind executorii judecătorești, indicând că a constatat tergiversarea sistematică și neglijența în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare, în lipsa unei motivări și probări a acțiunilor, nefiind clar care sunt faptele executorului judecătoresc Boțan George ce aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri și prin ce a încălcat el Codul deontologic.

Menționează că, Colegiul neglijent și neobiectiv a examinat argumentele petiționarei Galear Nina și nu a luat în calcul că hotărârea primei instanțe a fost modificată de Curtea Supremă de Justiție. Or, hotărârea primei instanțe și respectiv documentul executoriu au fost anulate și modificate prin decizia Curții Supreme de Justiție, iar executorul judecătoresc efectiv nu a fost în posibilitate de a executa documentul executoriu în partea rămasă definitivă și irevocabilă, astfel că nu poate fi vorba despre tergiversare atunci când executorul judecătoresc a fost obligat să se conformeze prescripțiilor instanțelor de judecată.

Consideră că, decizia Colegiului disciplinar contravine prevederilor legale fiind nemotivată, or potrivit art. 23 alin. (8) din Legea privind executorii judecătorești, indică expres că, urmare a examinării solicitării de intentare a procedurii disciplinare, colegiul pronunță o decizie prin care constată sau nu abaterea disciplinară și stabilește, după caz, sancțiunea. Sub sancțiunea nulității, decizia se pronunță în mod public și trebuie să fie motivată.

În acest sens, susține că, decizia Colegiului nu conține o constatare a unei abateri și nu motivează existența acesteia, iar acest aspect permite ca decizia contestată să fie declarată ilegală și pe cale de consecință, să fie anulată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 februarie 2016, a fost admisă integral acțiunea de executorul judecătoresc Boțan George împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești pe lângă Ministerul Justiției cu privire la anularea actului administrativ. S-a anulat decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești pe lângă Ministerul Justiției din 02.07.2015 prin care executorului judecătoresc Boțan Gheorghe i-a fost aplicată sancțiune disciplinară – amendă în mărime de 6 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2016, a fost respinsă cererea de apel depusă de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 februarie 2016, adoptată în cauza civilă în ordinea

contenciosului administrativ la acțiunea înaintată de executorul judecătoresc Boțan George prin intermediul avocatului Victor Brînză împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești pe lângă Ministerului Justiției cu privire la anularea actului administrativ.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 25 octombrie 2016, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a menționat că eronat s-a interpretat și aplicat art. 21 al Legii nr. 113 din 17.06.2010 cu privire la executorii judecătorești, dispozițiile căruia reglementează că executorul judecătoresc poartă răspundere disciplinară pentru încălcarea obligațiilor sale profesionale, în cazul acțiunilor sau omisiunilor care contravin dispozițiilor stabilite de lege, mai mult, prevederile art. 21, 22 și 24 ale Legii privind executorii judecătorești, stipulează dreptul Colegiului disciplinar de a examina abaterile disciplinare ale executorilor judecătorești și de a sancționa aceste abateri prin intermediul răspunderii disciplinare.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 04.08.2016 (f.d. 170), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești

contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al RM ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță